

**Maria vešla do Zachariášova domu
a pozdravila Alžbētu.**

**Maria vešla do Zachariášova domu
a pozdravila Alžbētu.**

4. neděle adventní cyklu C

Evangelium (Lk 1,39-45)

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Tato prostá slovesa mají u Lukáše význam teologický, „kráčet podle Božího plánu“ (podmětem bývá přitom Ježíš). A upřesnění „se spěchem“ vyjadřuje Mariinu poslušnost Božímu plánu – není to pouhé podřízení se, ale „aktivní oddanost“ s nasazením celé bytosti. I Mariin souhlas při zvěstování vyjadřuje ani ne tak „pasivní podřízenost“ jako spíš „aktivní souhlas“. V Bibli jsou muži a ženy „na cestě“ tam, kde Bůh zasahuje. Lukáš se nezdržuje detaily o zřejmě čtyřdenní cestě. Nejdůležitější je setkání s Alžbětou.

Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. V této kapitole se odehrává mnoho setkání – Bůh totiž zasahuje a přináší spásu v rámci běžných lidských vztahů. Ve starověku v židovském prostředí pozdrav ještě nebyl formalitou: nebyl pouze „přáním dobra“, ale též „účinným prostředkem“. A Lukáš neuvádí Mariina slova, protože se chce zaměřit na Alžbětinu reakci.

Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Radostné poskočení dítěte je znamením vnitřního doteku. Jan Křtitel už teď vystupuje jako prorok a předchůdce: vydává svědectví ne slovy, ale svým tělem. A jeho matka Alžběta, naplněna Duchem, vysloví proroctví. Toto radostné zvolání (zároveň s pohybem dítěte) je předzvěstí času spásy.

Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Požehnaná, rozuměj od Boha. Spojením „mezi ženami“ se vyjadřuje superlativ. Boží požehnání a vyvolení jsou „identické“. Pán žehná „novou kategorii“ lidí, dosud zapomenutých, na okraji společnosti. Podle starověkého přesvědčení dává syn důstojnost matce – požehnání má tedy svůj zdroj v Ježíši. Toto požehnání provází ty, kteří přijali od Boha poslání. Evangelium začíná požehnáním prokázaným Marii a končí rovněž požehnáním, uděleným tentokrát učedníkům od Vzkříšeného (24,50).

Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána! Lukáš, který předtím odsoudil Zachariášův postoj nevíry (1,20), nyní blahoslaví Mariin postoj víry. Tato blaženost (štěstí) je zvnitřněna (Maria proto jása v následujícím Magnifikat) a duchovní v plném slova smyslu (je to jásoť „v Bohu“).

SHRNUTÍ

Po Gabrielově zvěstování Maria spěchá k Alžbětě, aby uviděla dané znamení o jejím zázračném početí (Lk 1,36). Její spěch je způsoben radostí z víry plné očekávání, která se rozvine v Boží chválu (Lk 1,46nn). Po Mariině pozdravu Jan v lůně své matky poskočí radostí – už od počátku tak poukazuje na Ježíše. Co nemůže dítě, učiní matka: zvolá prorocky mocným hlasem a vysloví první vyznání o Kristu pod vlivem Ducha. Radost dítěte je vyvolaná příchodem Mesiáše – je to předzvěst jásoťu „přítele ženicha“ (Jan 3,29nn). Maria je blahoslavena pro svou víru. Vírou přijala Slovo nejprve ve svém srdci, a pak také v těle.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Jan se setkal s Ježíšem, Maria s Alžbětou a měli z toho radost. Život s Bohem má jednu důležitou vlastnost: je radostný. Je divné, když někdo říká, že žije s Bohem, a přitom je pořád zamračený a našťvaný. A co já: častěji se raduji, nebo jsem smutný, našťvaný, nebo někomu něco závidím?

Starší:

Život s Bohem je poznamenán dvěma důležitými věcmi: prožíváním událostí s druhými a radostí. Může být ten, kdo žije s Bohem, pořád zamračený, našťvaný a nepřátelský? Možná je pro něj Bůh někým přísným a osamělým. Ale Ježíš takový nikdy nebyl, náš Bůh takový není. I já se mohu v těchto dnech ptát: jaký je vlastně Bůh, v kterého jsem uvěřil?

Zkusme si

Mladší / Starší:

Maria šla navštívit Alžbětou a bylo to velmi požehnané setkání! Vzpomeň si, kterého kamaráda nebo příbuzného jsi dlouho nenavštívil, a setkej se s ním, zavolej mu, nebo mu aspoň pošli vánoční přání.

Čtvrtá neděle adventní C
Lk 1,39-45

Čtvrtá neděle adventní C
Lk 1,39-45

Čtvrtá neděle adventní C
Lk 1,39-45

Čtvrtá neděle adventní C
Lk 1,39-45